

2. Петришина Н. С. Агропромисловий комплекс України : проблеми та перспективи розвитку / Н. С. Петришина, А. І. Васильчик // Наука й економіка. – 2011. – № 2 (22). – С. 109-114.

3. Саблук П. Т. Кластеризація як механізм підвищення конкурентоспроможності та соціальної спрямованості аграрної економіки / П. Т. Саблук, М. Ф. Кропивко // Економіка АПК. – 2010. – № 1. – С. 3-12.

4. Статистичний збірник “Сільське господарство України” за 2014 рік / [за редакцією О. М. Прокопенко]. – К.: ТОВ “МПС”, 2015. – 379 с.

УДК 657. 37:06.047.42

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ ТА ЇЇ УДОСКОНАЛЕННЯ

Мец Н. С., студентка групи Б 5/1

Науковий керівник – д-р екон.наук, доцент Ксьонжик І. В.

Миколаївський національний аграрний університет

На теперішній час складання будь-якої звітності на підприємстві є невід’ємною частиною у його діяльності, навіть якщо то фінансова чи соціальна звітність, вона обов’язково має складатися, адже є завершальним етапом облікового процесу. Бюджетна установа у ньому питанні не є виключенням. За складанням фінансової звітності можна простежити за правильністю розпорядження та використання цільових бюджетних коштів, за дотриманням виконання кошторису та аналізувати доходи та витрати протягом звітного періоду.

Питання складання фінансової звітності та її вдосконалення в бюджетних установах України досліджувалися у працях багатьох науковців. Серед них: Д.Л. Бандура, Н.В. Чабанова, В. Волчанська, Т. Кум, Т. Гвоздецька, С.В. Свірко, І.А. Зіміна, Т.В. Канаєва, Ю.Д. Маляревський, В.С. Рудницький, О.І. Сідень, Л.М. Сімченко, В.В.Ольховська, М.В. Фатєєв, Н.М. Грабова та ін. Проте, тема й надалі залишається актуальною та до кінця не розкритою, погребує подальших досліджень.

Фінансова звітність бюджетних установ – це бухгалтерська звітність, що містить інформацію про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів установ за звітний період. Метою складання фінансової звітності установ є подання користувачам повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан бюджетної установи, виконання кошторису доходів та видатків за звітний період [1].

Користувачами фінансової звітності можуть бути юридичні та фізичні особи, які потребують інформації про діяльність установи для прийняття рішень. У звітності відображається майновий і фінансовий стан установи та результати її діяльності. За періодами звітність поділяється на:

- місячну,
- квартальну,

- річну (результати діяльності установи за рік). Склад звітності залежить від періоду за який вона подається, функціональної та підвідомчої підпорядкованості [2].

Складання звітності здійснюється на підставі інструктивних матеріалів, які входять до нормативного поля підсумкового етапу бухгалтерського обліку. Установа чи організація має бути повністю забезпечена зазначеними інструкціями. Останні після їх надходження до бухгалтерської служби вивчаються головним бухгалтером і передаються для реєстрації відповідальній особі, яка фіксує в журналі факт її надходження із зазначенням дати надходження, реєстраційного номера і дати затвердження інструкції, а також посаду, прізвище, ім'я, по батькові особи, за якою інструкцію закріплено. При передачі інструкції відповідальній особі в журналі робиться відмітка – підпис про отримання [3].

Бюджетні установи є первинною ланкою бюджетної системи країни та беруть участь у виконанні як дохідної, так і видаткової частини бюджету відповідно до затвердженого кошторису – основного планово-фінансового документа, який підтверджує повноваження кожної установи щодо отримання доходів і здійснення видатків, визначає обсяг і напрями витрачання коштів [4, с. 151-156].

В Україні з кожним роком змінюються та удосконалюються реформи, які стосуються всіх суб'єктів управління, що з їх допомогою дозволяють “знищити” наявні недоліки бухгалтерського обліку та вирішити нагальні проблеми в бюджетній сфері, що є досить позитивним фактором. Проте, ці реформи не є досить удосконаленими і потребують більшої модернізації.

В обліку бюджетних установ вважаємо за доцільне розглянути таку проблему, як уніфікація Плану рахунків. Уніфікація планів рахунків бухгалтерського обліку бюджетних установ, їх понятійного апарату є одним з напрямів удосконалення бухгалтерського обліку, його реформування із застосуванням міжнародних стандартів. Нова концепція Планів рахунків зорієнтована на перспективу розвитку бюджетних установ, вона дала б змогу прискорити процес впровадження ЕОМ у сферу обліку, скоротити пов'язані з цим витрати і підвищити ефективність. Слід також зазначити, що сучасні науковці пропонують досить ґрунтовні пропозиції щодо внесення змін до діючого Плану рахунків [5, с. 27-29].

Також, ще однією проблемою бюджетних установ є невідповідність законодавчих актів. Так, відповідно до статті 2 Бюджетного кодексу України бюджетні установи є неприбутковими організаціями і в їхньому обліку не повинно бути прибутків. Проте чинними нормативними документами щодо надання платних послуг установам освіти і культури надано право вносити до ціни платної послуги прибуток (рентабельність) за умови його використання виключно за чітко визначеними напрямками. Однак порядку відображення в бухгалтерському обліку таких операцій не регламентовано. Тому на нашу думку, слід також встановити обмеження щодо рівня рентабельності на освітні послуги, який фактично у деяких випадках перевищує 200% [5, с. 27-29].

Отже, фінансова звітність та система обліку в державному секторі зможе вдосконалитись та перспективно діяти лише за умови формування єдиної законодавчо завіреної нормативно-правової бази, аналогічної до міжнародних стандартів, а також вимог та норм, удосконалення методології складання звітності, ведення обліку в бюджетних установах та запровадження інформаційних технологій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Лемішовський В. Л. Бюджетні установи: бухгалтерський облік та оподаткування: навчальний посібник / В. І. Лемішовський. – 3-е вид., дон, і перероб. – Львів : Інтелект-Захід. 2016. – 765 с.
2. Канова Т. В. Бухгалтерський облік у бюджетних установах: навчальний посібник / Т. В. Канова. – ІС: Книга, 2014. – 628 с.
3. Свірко С. В. Організація бухгалтерського обліку в бюджетних установах: навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2015. – 380 с.
4. Писарчук О. В. Послідовність формування облікової політики бюджетної установи / О. В. Писарчук, С. В. Жулій // Вісник СумДУ, Серія: Економіка. – № 3. – 2011. – С. 151-156.
5. Бариніна-Закірова М. В. Удосконалення бухгалтерського обліку в бюджетних установах / М. В. Бариніна-Закірова // Фінанси України. – 2006. – № 1. – С. 27-29.

УДК 363.15

ОСОБЛИВОСТІ СКЛАДАННЯ ПОЯСНЮВАЛЬНОЇ ЗАПИСКИ У БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВАХ

Зінкевич А. Л., студентка групи Б 5/1

Науковий керівник – д-р екон.наук, доцент Ксьонжик І. В.

Миколаївський національний аграрний університет

Пояснювальна записка це документ, в якому: офіційна (юридична) доповідь про певні дії в певний проміжок часу; міститься додаток чи доповнення до основного документа, в якому чояснюється зміст окремих його положень. Пояснювальні записки можуть бути службовими (відтворюються, як правило, на бланках) й особистими (відтворюються на аркушах наперу за підписом автора) [1, с. 593].

Визначимо, що пояснювальна записка обов'язково висвітлює: основні фактори, що вплинули на виробничо-господарські та фінансові результати роботи; фінансовий і майновий стан; рівень сплати статутного фонду засновниками (учасниками) і стан розрахунків із ними; порядок визначення вартості нематеріальних активів, що внесені до статутного фонду підприємства; порядок (яким органом, зборами) і дата розгляду і затвердження річного бухгалтерського звіту; відомості про намір змінити на майбутній рік методологію відображення окремих господарських операцій; офіційний курс Національного банку України, за яким під час складання